వాసిరెడ్డి సీతాదేవి

తనకు పిచ్చెక్కేలా ఉంది.

కొంతకాలంగా తనకు ఇలాగే అనిపిస్తోంది. తనలోని పిచ్చి లక్షణాలు తనకే కొట్టొచ్చినట్టు కన్పిస్తున్నాయి. నిజంగా తనకు పిచ్చెక్కుతుందా? లేదు. లేదు. అంతా తన భ్రమ. తన మాటల్లో గాని చేతల్లోగాని పిచ్చి లక్షణాలుంటే ఇట్లో వాళ్ళకు కన్పించవా? ముఖ్యంగా తన భర్తకు .... ఆయనతో ఒకటి రెండుసార్లు అన్నది కూడ. 'నాకు పిచ్చెక్కేలా ఉంది.' అని. ఆయన విన్పించుకోలేదు.

అంటే తనలో ఎలాంటి అసహజమైన లక్షణాలు ఏర్పడలేదనేగా మరి తన కెందు కిలాంటి భయం పట్టుకుంది? భయం కాదు. నిజమే. తనకు ఏ క్షణం లోనైనా పూర్తిగా పిచ్చెక్కొచ్చు. ప్రతి నిమిషం తన బుర్రలో ఏదో సజ్జన్నం లాగ కుతకుత ఉడుకుతున్నట్టుగా అన్పిస్తూ ఉంటుంది.

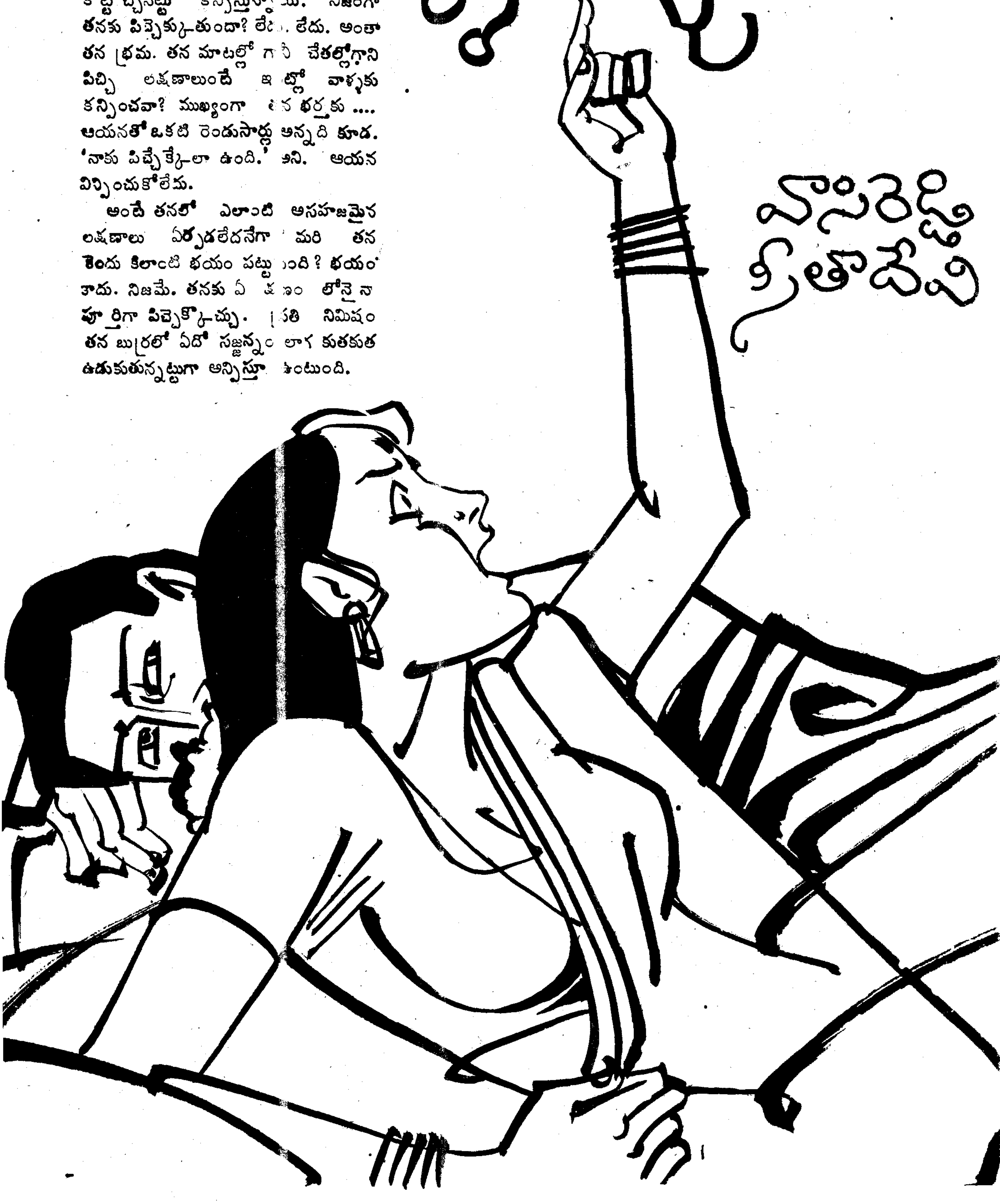

ఆయన విన్పించుకోవడం లేదు. కాని ఒక రోజు తప్పక పశ్చాత్తాపపడతాడు, ఒక ఫైన్ మార్నింగ్ ఆయన నిద్ర లేచేసరికి జుట్టు విరబోసుకొని పిచ్చిగా నవ్వుతూ కన్పిస్తే?

అనురాధ తృళ్ళిపడింది. ఆమె కళ్ళ ఎదుట ఆమె రూపమే - పిచ్చిగా జుట్టు విరబోసుకొని నిల్చున్నట్టుగా తోచింది. కెవ్వున అరవబోయి తమాయించుకున్నది.

అనురాధ దిగ్గున లేచింది. డైనింగ్ హాల్లోకి పరుగుతీసింది. కిటికీలో పెట్టివున్న ఇస్త్రీ చేసే పెట్టె కేసి చూసింది. అది కింద నేల మీదకు వేలాడుతోంది. బల్ల మీద బట్టలేమీ లేవు. గుండె మీద అరచెయ్యి పెట్టుకొన్నది. దడ తగ్గింది. రిలీఫ్‌గా గుండె నిండుగా గాలి పీల్చుకొన్నది

అసలు ఇవ్వాళ తను బట్టలు ఇస్త్రీ చెయ్యలేదు. తనకు అనుమానం ఎందుకొచ్చింది. ఈమధ్య తరచు తనకు అలాగే అన్పిస్తోంది. ఇస్త్రీ చేస్తూ చేస్తూ, అలాగే బట్టల మీద దాన్ని వదిలేసి మరో పని మీద ఇవతలకి వచ్చినట్టూ, ఆ తర్వాత దాన్ని గురించి పూర్తిగా మరిచిపోయినట్టూ, అప్పుడే అకస్మాత్తుగా గుర్తొచ్చినట్టూ అన్పిస్తూ ఉంటుంది పైగా బట్టలు కాలుతున్న వాసన కూడా వచ్చినట్టే అన్పిస్తుంది. మరి ఇవన్నీ ఏమిటి? పిచ్చి లక్షణాలు కావూ? మరోసారి కిటికీలో ఉన్న ఇస్త్రీ పెట్టెను చూసి అక్కడ్నుంచి కదిలింది అనూరాధ.

అనూరాధకు కొద్దికాలంగా తనకు పిచ్చెక్కుతుందేమోనని అనుమానం పట్టుకున్నది. అనూరాధ భర్త ఒక ప్రైవేట్ కంపెనీలో సేల్స్ మేనేజర్‌గా పనిచేస్తున్నాడు. ఇద్దరు పిల్లలు. పెద్ద పిల్ల సమత జూనియర్ కాలేజీలో చదువుతోంది. రెండోవాడు మగ పిల్లవాడు. వాడిపేరు రాకేష్. వాడు పబ్లిక్ స్కూల్లో చదువుతున్నాడు. అనూరాధ చాలా కాలంగా అప్పుడప్పుడూ కథలు వ్రాస్తు ఉంటుంది. వ్రాసింది తక్కువే అయినా ఆమెకు రచయిత్రిగా గుర్తింపు వచ్చింది.

"నాకు పిచ్చెక్కేలా వుంది" అన్నది రెండు మూడు సార్లు భర్తతో అనూరాధ.

"అందరికీ అలాగే ఉందిలే. ఇక్కడ పిచ్చెక్కందెవరికి?" అంటూ విసుక్కున్నాడు ఆమె భర్త రఘు. కొంతకాలంగా ఆయన మూడ్ సరిగా లేదని అర్థం చేసుకున్న అనూరాధకు అంతకంటే ఎక్కువ మాట్లాడే ధైర్యం లేకపోయింది. అతనికి రావాల్సిన ప్రమోషన్ మరొకరికి ఇచ్చారని, కోర్టులో కేసు కూడా వేసి స్టే తెచ్చాడు.

అనూరాధ ఈజీ చైర్లో కూర్చుంది. తలలో ఏదో పళ్ళ చక్రం తిరుగుతోంది. ఆ పళ్ళ చక్రం కింద చెరుకుగడ జివజవలాడుతూ నలుగుతోంది.

"అబ్బా!" అంటూ రెండు చేతులతో తల పట్టుకొన్నది, తలలో రొద కొంత తగ్గింది.

ఇక తను సందేహిస్తే లాభం లేదు. ఎలాగైనా సరే తన వాళ్ళకు తెలిసేలా చెప్పెయ్యాలి. ఎక్కువ ఆలస్యం చెయ్యకూడదు. ఈ రాత్రికే ఆయనతో చెప్పెయ్యాలి.

"అరే తలుపు వెయ్యలేదు" పైకే అనుకుంటూ లేచి వెళ్ళింది. తలుపు లోపల నుంచి గడియ పెట్టే వుంది.

ఎందుకు తనకు ఇలాంటి వెధవ సందేహాలు వస్తున్నాయి? ఎందుకేమిటి? ఇవన్నీ పిచ్చికి ముందు ఉండే లక్షణాలే.

"నాకు పిచ్చెక్కేలా ఉందండీ" ఆ రాత్రి భర్తతో అన్నది అనూరాధ. అతని ముఖంలోకి చూసింది.

అతని కనుబొమలు ముడిపడ్డాయి.

"ఆ మాట అనాల్సింది నేను" అన్నాడు.

"ప్రమోషన్ గురించేనా? ఏమైంది?" భర్త కనుబొమల్ని చూపుడువేలితో సర్దుతూ మాట మార్చింది.

"అవును అనూ. చదువుకున్నదానివి. నన్ను అర్థం చేసుకో. ఆఫీసు గొడవల్లో కొంత చిరాకు పడుతున్న మాట నిజమే. కాని నీకు పిచ్చెక్కించే పనులు నేనేమీ చెయ్యడం లేదే?"

"అది కాదండీ!"

"మీ నాన్న మీ చెల్లెలి పెళ్ళికి అడిగిన అప్పు మొత్తం సర్దలేకపోయాననేగా? నా

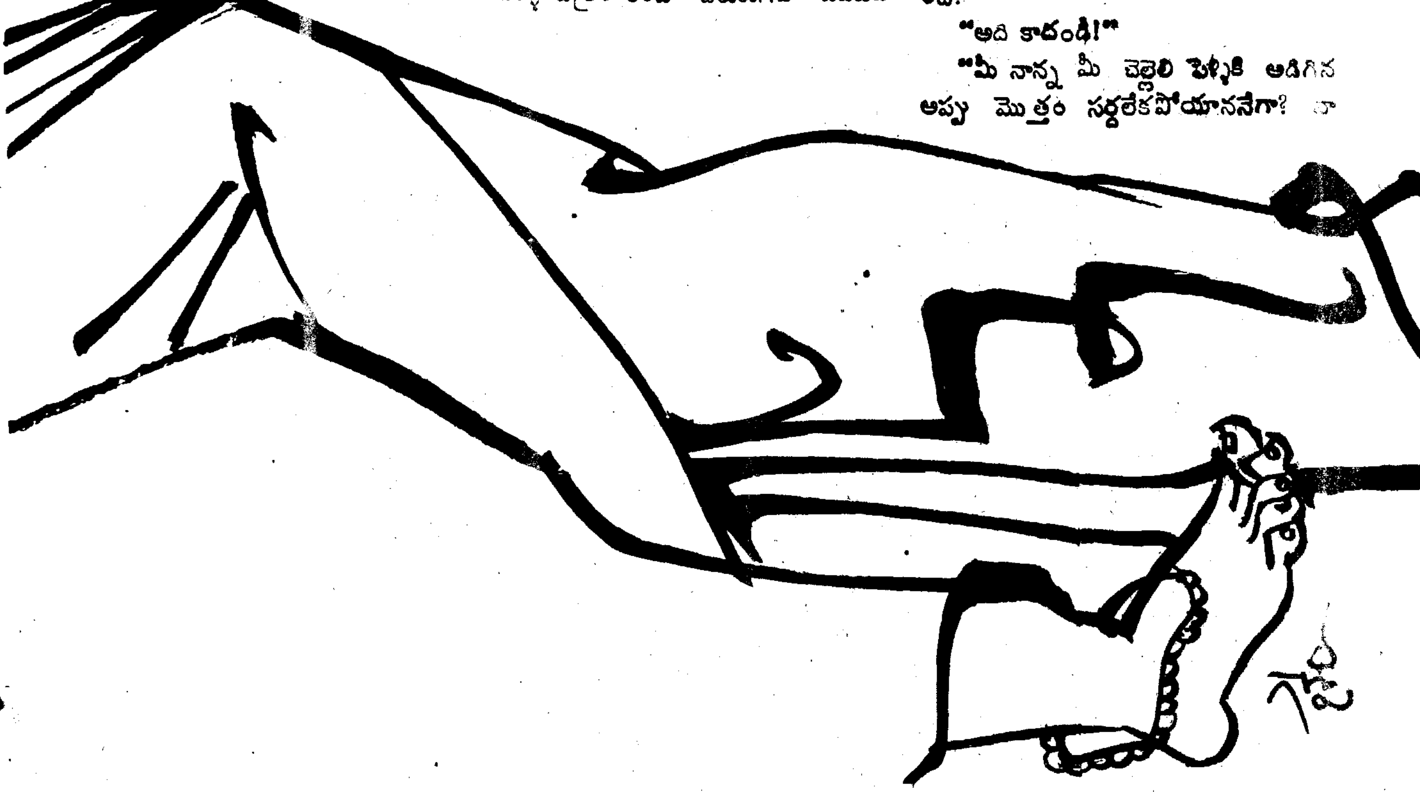

బ్యాంకు బేలన్స్ నీకు తెలియదా?"

"నా మాట వినరేం?" ఆమె కంఠం పూడిపోయింది.

"ఇంత మాత్రానికే ఏడుపెందుకూ?"

"నేను ఏడవడం లేదు" ఏడుస్తున్నట్టుగానే అన్నది.

"నాకు విసుగ్గా వుంది. పడుకో. రేపు మాట్లాడుకుందాం" అంటూ పక్కకి తిరిగి పడుకున్నాడు రఘురాం.

ఉన్నట్టుండి మంచం మీద నుంచి దూకినట్టు దిగింది. గదిలో నుంచి పరుగు తీసింది. రఘు చివ్వున లేచి కూర్చున్నాడు.

ఏమిటలా పరుగుతీసింది. తను ఇప్పుడేమన్నాడని అంత దుఃఖం ముంచుకొచ్చింది? ఈ ఆడవాళ్లే— కాదు— ఈ పెళ్లాలే ఇంత. మొగుళ్ళ బాధలు చస్తే అర్థం చేసుకోరు.

ఎక్కడికెళ్ళింది? ఏం చేస్తోంది?

రఘురాం మంచం దిగాడు. డైనింగ్ హాల్లోకి వెళ్లేసరికి, ఆమె వంటింట్లో లైటు తీసి, తలుపు వేసి వస్తోంది.

"ఏమైంది అనూ?"

"గ్యాస్ వాసనొస్తేనూ..."

"గ్యాస్ కట్టెయ్యలేదా?"

"కట్టేశాను"

"లీకవుతోందా?"

"లేదు, బాగానే వుంది."

వాసన వస్తుందంటున్నావ్" విసుక్కున్నాడు.

"రావడం లేదు. వచ్చింది. అదే నాకు వాసన వచ్చినట్టు అన్పించింది"

"నీకిదో పిచ్చి. ఈ మధ్య మరీ ఎక్కువైనట్టుంది"

"అవునండీ. నేను చెప్పేది అదే. నాకు ఈ మధ్య పిచ్చెక్కేలా వుంటోంది..."

"ఇక చాల్లే పద. ఇప్పుడు నేనేమన్నాను? గ్యాస్ కట్టెయ్యలేదనే భయం ఎక్కువైందన్నాను అంతే గాని నిజంగా నీకు పిచ్చెక్కిందన్నానా." విసుగ్గా అని గిర్రున వెనక్కు తిరిగి గదిలోకి వెళ్ళి మంచం మీద వాలిపోయాడు

అనూరాధ కొద్ది క్షణాలు మంత్రించిన బొమ్మలా నిలబడిపోయింది. చిన్నగా వెళ్ళి మంచం మీద పడుకొన్నది.

తలలో లావాలాగ ఏదో కుతకుత లాడుతోంది.

ఎలా ఎలా? ఎలా చెబితే ఆయనకు అర్థం అవుతుంది?

రాత్రంతా సీలింగ్ కేసి చూస్తునే గడిపింది. తెలతెలవారుతూ ఉండగా నిద్ర లోకి జారిపోయింది.

అనూరాధ భర్త ఆఫీసుకు వెళ్ళిపోయాడు. పిల్లలు అంతకు ముందే స్కూళ్ళకు వెళ్ళారు.

అన్నం తిన్నాననిపించి కూర్చుంది.

గ్యాస్ ఆర్పలేదనిపించింది. లేచి వెళ్ళింది. గ్యాస్ ఆఫ్ చేసివుంది. వస్తూ వస్తూ కిటికీలో ఉన్న ఇస్త్రీ పెట్టెను చూసింది. బయటి తలుపు గడియ వేసి వుందో లేదో చూసింది.

తన కెందు కిలాంటి అనుమానాలొస్తున్నాయ్?

పాదానికి ఏదో చల్లగా తగిలి, ఉలిక్కిపడి, బలంగా కాలు విదిలించింది.

టామీ 'కుయ్యో కుయ్యో' మంటూ దూరంగా వెళ్ళి నిల్చుని అనూరాధను చూడ సాగింది

అరే టామీనా తను తన్నింది. దానికి అన్నం పెట్టలేదు కదూ?

"టామీ ఏమిటలా చూస్తావ్? నేను పిచ్చి దానిలా కొత్తగా కన్పిస్తున్నాను కదూ? అవును! అందుకే అలా భయం భయంగా చూస్తున్నావు"

టామీ తోక ఆడిస్తూ దగ్గరకొచ్చి కాళ్లెత్తి వళ్ళో పెట్టి మోర పైకెత్తింది

"పద. నీకన్నం పెడ్తాను" అంటూ వంటింట్లోకి వెళ్ళింది. టామీ కూడా తోకాడిస్తూ వెనకే వెళ్ళింది. పాలన్నం కలిపి బయటకొచ్చి టామీ గిన్నెలో ఆ అన్నం వేస్తుండగా గంట క్రితమే దానికి అన్నం పెట్టినట్టు గుర్తొచ్చింది. టామీ ఒకసారి ఆమె ముఖంలోకి చూసి అన్నపు గిన్నెలో మూతి పెట్టింది.

"ని దుంప తెగ నన్ను మోసం చేశావు గదూ?" అని తిరిగొచ్చి బద్ధకంగా ఉంటే పడుకొన్నది. వెంటనే నిద్ర పట్టింది మెలకువ వచ్చేసరికి సాయంత్రం ఆరు అయింది

ఇంకా పిల్లలు రాలేదా?

వరండాలోకి వచ్చింది.

టామీ తన దగ్గరకొచ్చింది తన కేసి ఎందుకలా చూస్తుందే? తనను బోల్తా కొట్టించాననేగా? ఛ! దాని బొంద అది తనను బోల్తా కొట్టించడమేమిటి? పాలన్నంలో కాస్త విషం కలిపి పెట్టినా తినేస్తుంది. ఆ తర్వాత పిచ్చిముండ చచ్చి ఊరుకుంటుంది.

ఛ! ఏమిటి తను ఆలోచిస్తుంది?

తలుపు కొట్టిన శబ్దం. గబగబా వెళ్ళి తలుపు తీసింది రాకేశ్ ఆమెను తప్పుకొని తన గదిలోకి వెళ్ళాడు.

అనూరాధ వంటింట్లోకి వెళ్ళి రెండు కప్పుల టీ పెట్టింది. డైనింగ్ టేబుల్ దగ్గర టీ తాగుతూ కూర్చుంది. రాకేశ్ తెలివైన వాడు. వాడికి తన బాధ చెప్పుకుంటే అర్థం చేసుకుంటాడు. ఆ తర్వాత వాళ్ళ నాన్నకు అర్థం అయేలా చెబుతాడు. రాకేశ్ వచ్చి మౌనంగా టీ తాగుతున్నాడు.

"రాకేశ్ నాకు పిచ్చెక్కేలా వుందిరా!"

"అప్పుడే నీదాకా వచ్చిందీ?"

"ఏమిటి?" ఆశ్చర్యంగా అడిగింది.

"అదే ఆదిత్య నన్ను కొట్టాడని...."

కొడుకు కేసి అయోమయంగా చూసింది.

"వాడు పరిగెత్తుకుంటూ వస్తున్నాడు. నేను చూడలేదు. నా కాలు తగిలి కింద పడ్డాడు. లేచి నన్ను కొట్టాడు. కిందపడేసి తొక్కేశాడు. ఇష్టం వచ్చినట్టు కొట్టి తిడుతూ వెళ్ళిపోయాడు. అక్కడున్న నా క్లాసు మేట్సు నన్ను పిచ్చివాడన్నారు దెబ్బలు తిని ఊరకుండిపోయినందుకు నా కాలు తగిలి పాపం పడ్డాడు. అసలే బక్కగా ఉంటాడు నేను మళ్ళీ కొట్టటం న్యాయమా మమ్మీ? పిల్లలంతా నన్ను ఎగతాళి చేశారు. నేను పిచ్చి వాడ్నా మమ్మీ!"

"కాదు బాబూ! నువ్వు మంచివాడివి"

"నేను తప్పు చేశానా నీకు కోపం వచ్చిందా?

"లేదు"

"మరి 'నాకు పిచ్చెక్కేలా వుంది' అని ఎందుకన్నావ్? నీకు పిచ్చెక్కించే పని నేనేం చేస్తున్నాను మమ్మీ?" నిలదీసినట్టు అడిగాడు.

ఆమెకు ఏం సమాధానం చెప్పాలో అర్థం కాలేదు.

"చెప్పు మమ్మీ నీకు నామీద ఎందుకు కోపం వచ్చింది?"

"నాకు కోపం లేదు"

"మరి ముఖం అలా పెట్టావేం?"

"ఎలా పెట్టాను?" అంటూ నవ్వింది

ఆమెకు తన నవ్వు తనకే పిచ్చి నవ్వులా అన్పించింది. రాకేశ్ ముఖం

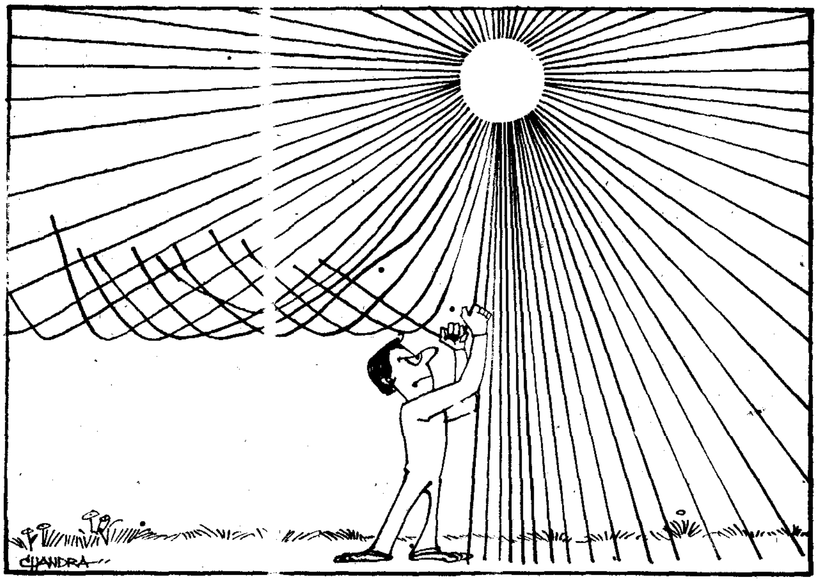

చూసింది, వాడికి తన నవ్వు వంమూలుగానే అన్పించినట్టుంది. వాడిలో ఎలాంటి భావ పరివర్తన కన్పించలేదు.

టీ తాగి కప్పు పెట్టేసి దగ్గర కొచ్చి, తల్లి మెడ చుట్టూ చేతులు వేసి 'మా అమ్మ మంచిది' అన్నాడు.

"సరేలే వెళ్ళి చదువుకో"

"మమ్మీ రాజూ నేనూ సినిమాకు వెళ్తున్నాం" అంటూ సమాధానానికి ఎదురుచూడకుండానే బయటకు పరుగు తీశాడు రాకేశ్.

అనురాధకు గుండెలు బరువెక్కినయ్. సమత ఇంకా రాలేదు. ఎక్కడకు వెళ్ళింది? ఏదైనా యాక్సిడెంట్ అయిందా? ఛ! అలాంటిదేం లేదు. వట్టి పిచ్చి ఆలోచనలు.

లేచి వంటింట్లోకి వెళ్ళి వంటపనిలో మునిగిపోవడానికి ప్రయత్నించింది. కుక్కర్లో బియ్యం కడిగి నీళ్ళు పోసింది.

కుక్కర్లో నుంచి పొగలొస్తున్నాయ్. మూత ఎగిరి సీలింగ్‌కు తగిలి కిందపడింది. అనూరాధ కెవ్వున అరిచింది.

"ఏమిటి మమ్మీ ఏమైంది? ఆ కుక్కరు కింద పడిపోయిందే? కాలు మీద పడిందా? దెబ్బ తగిలిందా?"

అనూరాధ ఈ లోకంలోకి వచ్చింది. కుక్కరుకేసి చూసింది. తన కాళ్ళ ముందు పడి వుంది. బియ్యం చిందరవందరగా చిమ్మినట్టు వంటిల్లంతా పడి వున్నాయ్. చల్లటి నీళ్ళు కాళ్ళ కిందకు పాకుతునాయి. గ్యాస్ పొయ్యికేసి చూసింది. అది ఆమె ముఖంలోకి జాలిగా చూసింది. సమతను చూసింది. సమత కింద కూర్చుని బియ్యం పోగుచేసి కుక్కర్లో పోస్తున్నది. తను కూడా యాంత్రికంగా కూర్చుని బియ్యం తీసి కుక్కరు గిన్నెలో పోస్తున్నది. తను కుక్కర్ పొయ్యి మీద పెట్టనే లేదు. మరి తనకెందుకలా అన్పించింది? అంత పెద్ద శబ్దం ఎలా విన్పించింది. తను వేసిన కేకే తనకు అలా విన్పించిందా? ఏమో?

"చెయ్యి జారిందా మమ్మీ!"

"సమతా నాకు పిచ్చెక్కేలా ఉందే." జాలి పుట్టిపడే గొంతుతో అన్నది.

సమత చేస్తున్న పని ఆపింది. తలెత్తి తల్లి ముఖంలోకి చూసింది.

"ఏమిటి మమ్మీ నీకు మరీ చాదస్తం ఎక్కువైంది. కాస్త ఆలస్యంగా వస్తే ఇంత, అప్‌సెట్ కావాలా? నేనేం చిన్నపిల్లనా! రమ తన పుట్టినరోజని వాళ్ళింటికి తీసుకెళ్ళింది. నీకంత నమ్మకం లేకపోతే ఫోన్ చేసి కనుక్కో" చురుగ్గా ఉంది సమత కంఠస్వరం.

అనురాధ సమతను చూసింది. ఆ పిల్ల కనుబొమలు ముడిపడి ఉన్నాయి. ఆమె చూపుల్ని తిప్పుకొంది.

"అది కాదే..."

"ఏది కాదు మమ్మీ. ఈమాట ఈమధ్య తరచుగా అంటున్నావ్. కొంచెం ఆలస్యంగా వస్తే చాలు ఏదో యాక్సిడెంటయిందని భయం వేస్తుందంటున్నావ్. అసలు నీ భయం అదికాదులే..." రోషంగా అన్నది.

"మరేమిటి" జాలిగా చూసింది కూతురు ముఖంలోకి.

"నీకు నా మీద ఏదో అనుమానం పట్టుకుంది. నేనెవర్తోనైనా తిరుగుతున్నానని అనుమానం. అదేదో స్పష్టంగా చెప్పు' కోపంగా అన్నది సమత.

"అదేమిటే సమతా? అలా నేనన్నానా?" భూమిలోకి దిగబడి పోతున్నట్టుగా అన్నది.

"వేరే అనాలా? మాటకు ముందు 'నాకు పిచ్చెక్కేలా వుంది' అంటావ్. అలాంటి కాని పనులు నేనేం చేస్తున్నాను?" చేతులకు అంటిన బియ్యాన్ని విదిలిస్తూ, చివ్వున లేచి, వెళ్ళిపోయింది సమత.

అనూరాధ అలాగే కూర్చుండిపోయింది.

టామీ వచ్చి తోక ఆడిస్తూ ఆమె చేతిని నాకింది.

ఆమె ఆవేశంగా రెండు చేతుల్తో టామీని పట్టుకుని దగ్గర లాక్కుంటూ "టామీ నువ్వే నా బాధ అర్థం చేసుకున్న దానివి." అన్నది పైకే. గట్టిగా పట్టుకోవడంవల్ల టామీ గింజుకొని దూరంగా వెళ్ళి నిల్చుని ఆమెను చూడసాగింది. టామీ తనను కొత్త మనిషిని చూసినట్టు చూస్తున్నది.

అనూరాధ టామీని చూస్తూ నవ్వింది. నన్ను చూస్తుంటే నీకు భయంగా వుంది కదూ?" అన్నది.

టామీ అక్కడ్నుంచి వెళ్ళిపోయింది. దీనిక్కూడా తన మీద సానుభూతి లేదు. ఎవరికీ లేదు. ఇప్పుడే లేదు. పూర్తిగా పిచ్చెక్కితే? అసలు ఉండదు. తీసుకెళ్ళి ఆసుపత్రిలో పారేస్తారు. తను పిచ్చాసుపత్రిలోనా? నుదుటి మీద స్వేద బిందువులు మెరిశాయి.

రాత్రి భోజనం చేస్తూ తనకు ప్రమోషన్ ఇవ్వమని కోర్టు ఆదేశించిందని ఉత్సాహంగా చెప్పాడు రఘు. అనూరాధ విని వూరుకుంది. భర్త చెబుతున్నది ఆమె బుర్రకు ఎక్కడం లేదు.

ఏం అనూ! అలా వున్నావ్? నీకు సంతోషంగా లేదా?"

"ఎందుకు లేదూ?"

మమ్మీ మారిపోయింది డాడీ" అంటూ ఆ సాయంత్రం జరిగింది తండ్రికి చెప్పింది సమత.

"మా మమ్మీ పిచ్చిది. అంత మాత్రాని

బాధపడాలా? అయినా ఈ రోజుల్లో ఆడపిల్లల మీద జరిగే అత్యాచారాలు రోజూ పేపర్లలో చూస్తూనే ఉన్నాంగా అందుకే భయపడుతోంది" అంటూ కూతుర్ని ఓదార్చాడు తండ్రి.

అనూరాధ మౌనంగా ఉండిపోయింది.

"ఏమిటి అలా వున్నావ్?" భార్య అందించిన వక్కపొడి అందుకుంటూ అడిగాడు రఘు.

ఆమె మాట్లాడలేదు.

"కోపం వచ్చిందా?"

"ఎందుకూ?"

"అంత పెద్ద రచయిత్రి పట్టుకొని మమతతో 'మీ అమ్మ పిచ్చిది' అన్నందుకు"

"మీరు ఉన్నమాటే అన్నారు"

"నిజంగానే నీకు పిచ్చెక్కిందా?" అసహనంగా అన్నాడు రఘు

"అలా కాదు అంటున్నది. నాకు పిచ్చెక్కుతూ ఉంది"

"చాల్లే ఇక. సరదాగా అన్నమాటకు ఇంత రాద్ధాంతం? నేను ఎంత కాలానికి ఉత్సాహంగా ఇంటికొస్తే..."

అయ్యో! మళ్ళీ అదే ధోరణి. ఈయనకు ఎలా చెబితే అర్థం అవుతుంది?

"ప్లీజ్, ఏమండీ. నన్నెవరూ అర్థం చేసుకోవటం లేదు" పెద్దగా పిచ్చిగా అరిచింది అనూరాధ. ముఖం ఎర్రగా చిర్రుగా అయింది,

రఘు బిత్తరపోయాడు.

"ఆ ధోరణి మీదే. నిజంగానే నాకు పిచ్చెక్కేలా వుంది. అన్నీ పిచ్చి ఆలోచనలే. తల పగిలిపోతోంది. అబ్బా!" అంటూ అనూరాధ తలను రెండు చేతులతో గట్టిగా నొక్కుకోసాగింది.

కొద్ది క్షణాలు భర్త భార్యను అయోమయంగా చూశాడు జాలిగా చూశాడు. బాధగా చూశాడు.

ఆప్యాయంగా రెండు చేతుల్లో దగ్గరకు తీసుకున్నాడు. ఆమె అతని గుండెల్లో తల దాచుకొని వెక్కుతుంది బిడ్డలా నట్లు బావురుమన్నది. అతను ఆమె వీపు నిమురుతున్నాడు. ఓదారుస్తున్నాడు.

"మీరు అర్థం చేసుకోవటం లేదండీ- నిజంగానే-"

"అర్థం చేసుకున్నాను"

"నిజంగా? ఎప్పుడు?"

"ఇప్పుడే, ఏమైంది నీకు?"

"నాకు భయంగా ఉంది!"

"ఎందుకు?"

"పిచ్చి పడుతుందేమోనని..."

"ఎందుకలా అన్పిస్తోంది?"

"పిచ్చి పిచ్చి ఆలోచనలు. రాకేశ్ చచ్చిపోయినట్టు- సమతను ఎవరో ఎత్తుకుపోయినట్టు- మిమ్మల్నెవరో మర్డర్ చేసినట్టు- నేనే స్వయంగా టానిక్‌కి విషం పెట్టినట్టు-

"ఊఁ ఇంకా!"

"ఇస్త్రీ పెట్టె బట్టల మీద పెట్టి కరెంట్ ఆఫ్ చెయ్యడం మర్చిపోయినట్టు, గ్యాస్ లీక్ అవుతున్నట్టు లేదా గ్యాస్ పొయ్యి ఆర్పడం మర్చిపోయినట్టు..."

రఘురాం ఆలోచిస్తూ ఉండిపోయాడు,

"ఎంత కాలం నుంచి?"

"మూడు నెలల నుంచి"

"మరి చెప్పలేదేం?"

"చెబుతూనే ఉన్నాను. మీరే- మీరే కాదు పిల్లలు కూడా నన్ను అర్థం చేసుకోలేదు"

"రఘురాం ఆలోచిస్తూ ఉండిపోయాడు. ఆమెకేసి జాలిగా చూశాడు.

"ఏమండీ?"

"ఊఁ"

"నాకు నిజంగానే పిచ్చెక్కుతుందా?"

"ఛ! నీకు పిచ్చెక్కడం ఏమిటి? అలాంటి ఆలోచనలు అప్పుడప్పుడు అందరికి వస్తాయి. జీవితం ఈ రోజుల్లో మెకానికల్‌గా అయిపోయింది. పరుగు. పరుగు. పరుగులో వెనకబడితే ఇలాంటి ఆలోచనలే వస్తాయి.

"నిజంగా?"

"నిజమే"

"అయితే నాకు పిచ్చెక్కదా?"

"లేదు. పడుకో. నిద్రపో"

"నిద్ర పోవాలంటే ఏదో భయం..."

"నేను కూర్చునే వుంటాను పడుకో"

ఆమె అతడ్ని అనుకొని కళ్ళు మూసుకొని పడుకున్నది. అతను ఆమె ముంగురులు సవరిస్తూ కూర్చున్నాడు. ఆమె నిద్రపోయింది. అతను భార్య ముఖంలోకి తల్లి, దెబ్బలు తిని ఏడ్చి ఏడ్చి నిద్రపోతున్న బిడ్డను చూసినట్టు చూశాడు.

ఉదయం ఆలస్యంగా లేచి, ఆదరా బాదరా మంచం దిగి బయటికొచ్చింది అనూరాధ

ఆమె భర్త రాకేష్ స్కూలు బట్టలు ఇస్త్రీ చేస్తున్నాడు.

"ఇదేమిటి మీరు ఇస్త్రీ చేస్తున్నారు?"

"ఏం చెయ్యకూడదా? ఇకనుంచి ఈ పని మా ఎటెండరు చేస్తాడు."

"ఎటెండరా?"

"అవును నాకు ప్రమోషన్ వచ్చినట్టే. రెసిడెన్షియల్ ఎటెండర్ వస్తాడు. ఎల్లుండి మా అమ్మ వస్తున్నది. అంతవరకు సమత వంట చేస్తుంది."

"సమత వంట చేస్తుందా?"

"కాఫీ!" సమత తల్లికి కాఫీ కప్పు అందించింది.

"సమతా నువ్వు...."

"అవును మమ్మీ నేనే వంట చేస్తాను" నాకు వంట చెయ్యడం చాలా ఇష్టం"

కూతురికేసి చూసింది.

"మరి నేనేం చెయ్యను?"

"పై విషయాలు చూసుకో. చదువుకో. వ్రాసుకో" అన్నాడు ఆమె భర్త రఘు నవ్వుతూ.

"బాగానే వుంది వరస!" అంటూ నవ్వింది అనూరాధ.

పది రోజులు గడిచాయి

అనూరాధకు ఇస్త్రీ చెయ్యాల్సిన పనిలేదు. అత్తగారు చేస్తున్నారు వంట చెయ్యడమే కాకుండా చిన్నా పెద్ద పనికూడా చూస్తున్నారు.

"అనూ?"

"ఊఁ"

"ఎలా ఉంది?"

"ఏమిటి?"

"నీ మనసు?" అంతకంటే ఏం చేయాలో తోచటంలేదు అతడికి.

"బాగానే ఉంది. మరీ అంతగా పిచ్చి ఆలోచనలు రావడంలేదు".

"నువ్వు చదువుకుంటున్నప్పుడు నీ స్నేహితురాలు రాధ కరెంట్ షాక్ కొట్టి చచ్చిపోయింది కదూ?"

"అవును."

"ఆ మధ్య గ్యాస్ సిలండర్స్ ప్రమాదంలో చాలామంది చచ్చిపోయినట్టు వార్తలు వచ్చాయి కదూ? పైగా నీ ఫ్రెండు "

"ప్లీజ్ అవన్నీ గుర్తుచెయ్యకండి"

"ఆడపిల్లలకు రక్షణలేదని రోజూ పేప

ళ్లలో దారుణమైన వార్తలు చదువుతున్నావు గదూ ?"

"అవును".

"నీకు పెళ్లయినప్పట్నుంచి అమ్మ మన దగ్గిరే ఉంది కదూ ? ఇంట్లో నువెప్పుడూ వంటరిగా లేవు. సంవత్సరం క్రితమే ఆమెకు నీమీద కోపంవచ్చి వెళ్ళిపోయింది. అవునా?"

"అవును. ఇవన్నీ ఎందుకు అడుగుతున్నారు?"

"చెప్తా విను. నీకు కరెంట్ అంటే భయం. గ్యాస్ అంటే భయం. వంటరిగా వుండాలంటే భయం."

"అలాంటి భయాలు నాకు లేవే ?" సాలోచనగా అన్నది.

"ఆ భయాలు ఉన్నట్టుగా నీకు తెలియదు. నీ సబ్ కాన్షస్ మైండులో ఆ భయాలు దాగివున్నాయ్."

"ఏమో కావచ్చు."

"కావచ్చు కాదు. అవును. మనసు దారపు వుండ లాంటిది. అప్పుడప్పుడు మనకు తెలియకుండానే చిక్కు పడుతుంది. ఆ చిక్కును చిన్నగా విప్పాలి. బాన్నా లాగితే ఆ చిక్కు గట్టి ముడిగా మారి కూర్చుంటుంది. లాగినకొద్దీ పీటముడి అవుతుంది. ఆ ముడి ఎక్కడుందో తెలుసుకొని జాగ్రత్తగా విప్పాలి".

"ఇవన్నీ మీకు...."

"నేను సైకాలజీ స్టూడెంటును. పైగా సైకియాట్రీ మీద అనేక పుస్తకాలు చదివాను."

"అందుకే కాబోలు నా బాధను ఇంత త్వరగా అర్థం చేసుకున్నారు ?" చెప్పుతూ అన్నది.

"అదే పరనీ ఆఫ్ ఫేట్ అంటే అవును గాని ఈ మధ్య నువ్వు బొత్తిగా ఏమీ వ్రాయడం లేదేం? ఏదైనా వ్రాయి. నీ మనసును విప్పడానికి అంతకంటే మంచి మార్గం మరొకటి వుండదు".

"అవును." నీరసంగా అన్నది. అంతలో ఏదో గుర్తొచ్చి పకపక నవ్వింది.

"ఎందుకు నవ్వుతున్నావ్ ?"

"ఆ మధ్య జ్యోతి ఎడిటర్ ఫోన్‌చేశారు. దీపావళి ఇష్యూకు కథ వ్రాయమని, ఆమె నాకు చాలా సన్నిహితురాలని మీకు తెలుసు. అందుకే ఆమెకైనా చెబుదామని "నాకు పిచ్చెక్కేలా వుంది'' అన్నాను.

''గుడ్. చాలా బాగుంది." అన్నారు ఆమె.

"ఏమిటి? బాగుంది?" అన్నాను.

"అదే కథ హెడ్డింగ్ చాలా బాగుంది. అదే వ్రాయండి. టైం లేదు త్వరగా ఇవ్వాలి. ఎవరో వచ్చినట్టున్నారు. మళ్లీ ఫోన్ చేస్తాను" అని ఆమె ఫోన్ పెట్టేశారు.

రఘు పక పక నవ్వాడు.

''అప్పుడు నీకేమనిపించింది ?" అన్నాడు ఆమె ముఖంలోకి చూస్తూ.

"జుట్టు పీక్కోవాలనిపించింది." అంటూ ఆమె అతని నవ్వుతో నవ్వు కలిపింది.

''ఇంకేం! ఇదే వ్రాసి పంపించు' అంటూ విరగబడి నవ్వసాగాడు రఘు.

అనూరాధ మనసు తేలికపడింది.

హాయిగా నవ్వింది.

నవసాహితి'84 విడుదలలు

సంపూర్ణ ప్రేమాయణం	యండమూరి వీరేంద్రనాథ్	20-00
దేవుడూ! కులమేమిటో?	,,	15-00
యక్షగాన	మాదిరెడ్డి సులోచన	17-00
మోహన రూప	,,	15-00
అమృత కలశం	,,	15-00
సంధ్య	,,	15-00
నరబలి	మంథా వెంకట రమణరావు	25-00
ఎదురుగాలి	,,	20-00
సంధ్యా కళ్యాణం	పోల్కంపల్లి శాంతాదేవి	15-00
హ్యూమరాలజీ	యర్రంశెట్టి శాయి	18-00
జీవితం ప్లస్ సెంటుమెంటు	,,	20-00
హంస ధ్వని	కొమ్మనాపల్లి గణపతిరావు	20-00
వెన్నెల మెట్లు	మైనంపాటి భాస్కర్	18-00
బుద్ధి జీవి	,,	12-50
రాక్షసి నీ పేరు రాజకీయమా	ఆదవిష్ణు	16-00
నవ్వానవ్వించు - 3 (జోక్స్)	యర్రంశెట్టి శాయి—చంద్ర	15-00

మీ ఊరిలో వున్న బుక్ షాపులో అడగండి లేదా మాకు పుస్తకం ధరలో ఒక రూపాయి తగ్గించి M. O. చేసిన ఆ రూపాయికి V. P. లో పుస్తకం పంపగలము.

నవసాహితి బుక్ హౌస్
ఏలూరు రోడ్డు, విజయవాడ-520 002